

46

23

DISSERTATIO IPRIDICA
DE
LITIS REASSVMPTIONE
P A R S II.

IN
ORDINE CIRCVLARI
CONSENSV ILLVSTRIS ICTORVM ORDINIS
IN
ACADEMIA ERLANGENSI
PRAESIDE

1750

IOANNE ERNESTO SCHROETERO

I. V. D. ET P. P. ACAD. BIBLIOTHECAR.

RESPONDENTE

GVILIELMO HENRICO MEYER

OERINGA-HOHENLOJCO LL. C.

D. III. OCTOBR. AO. MDCCCL.

H. L. Q. C.

HABENDA

ERLANGAE

AERE IOANNIS DITERICI MICHAELIS CAMERARII

HVIVS VNIVERSIT. TYPOGRAPHI.

DISSENTIUM VINDICATUM
DE
LITIS REASSUMTIONE

P. A. R. S. II.

ORDINE GREGORIANO
CONSENSU INVESTIGATORUM ORDINE
IN
ACADEMIA ERLEBENSIS

IOHANNES ERNESTUS SCHMIDT

MAJEST. SACRAE THEOLOGICAE

WILHELMUS HENRICH MEYER

ORDINARIUS THEOLOGICUS

IN ALTA SCHULE AM. MO. 17

H. L. G.

HANNOVER

VERLAG VON
H. L. G.

ERLEBENSIS

ALTE JOHANNIS DIERICH MICHAELIS CAMERARI

HAUPT-VERLAGSSTELLE

DE
LITIS REASSVMPTIONE
GENERATIM.

§. XXXV.

A Iudice dirigendus est actus litis reassumptionis, is igitur sententia sua determinare debet, an lis ad normam legum reassumta sit, nec ne? Optime autem monet CARPZOVIUS *n) facta reassumptione in eo ipso termino ulterius procedendum esse, ita, ut super utrumque passim, tam reassumtae litis, quam ulterioris processus postea pronuncietur.* Id quod laudabili Saxoniorum Ictorum lites abbreviandi studio admodum conuenit. Pone igitur reum ante litem contestatam mori, heredes eius ad litem reassumendam, contestandamque simul citantur, eodemque die uterque actus peragitur, quo finito iudex de utroque fert sententiam.

n) in Processu Tit. 6. artic. 4 §. 1. no. 10. p. 205.

§. XXXVI.

Deficienti litiganti succeditur per litis reassumptionem in lite. Deficit autem litigans morte naturali, vel civili. Ad hanc quod attinet, moribus nostris maximae capitis deminutioni equiparatur declaratio in bannum imperii, nihil autem ex bonis banniti ad successores eius venit, cum omnes omnino fisco cedant: exceptis solummodo iis bonis, quae ex pacto et providentia maiorum, non ex beneficio banniti, ad eius heredes veniunt. Eo igitur tantummodo in casu, si bannitus bona eiusmodi relinquit, eaque litigiosa sunt, mors civilis hodie locum facit litis reassumptioni. ^{e)}

^{e)} MAURITIUS de citat. ad reass. th. 27. p. 582. seqq.

§. XXXVII.

Quoties pars litigans deficit, toties locum habet litis reassumptio. Si is igitur, qui haecenus litigantis partes sustinuit, liti ultro renunciat, etiam quibusdam in casibus successores eius ad litem reassumendam in ius vocandi sunt. Nam licet quisvis sit moderator ac arbiter rerum suarum adeoque prout collibitum est a lite quae de rebus suis mouetur recedere possit, tamen id in praeiudicium alterius, cui in re in litem deducta ius competit quaesitum, fieri non posse, expediti iuris est. Exempli causa ponatur aliquid, quod pateat latius. Pater licet liberrimam de bonis suis habeat facultatem constituendi, tamen de ea parte, quae liberis lege debetur, in ipsorum non potest disponere praeiudicium. Et ex eodem manat fonte; patrem feudo, quod ex pacto et providentia maiorum

iorum

iorum, vt loqui solent, ad filium pertinet, in praeiudicium filii renunciare non posse. Hisce igitur in causis, vbi abdicatione processus ius cuidam adimitur quaesitum, is cuius ius deminuitur, ad resumendam litem est citandus. Nec est quod quis nobis obiiciat, liberis separata hoc in casu competere remedia, quibus eiusmodi alienationem, quae per abdicationem litis fit, reuocare queant; cum melius sit intacta iura seruare, quam post vulneratam causam remedia quaerere. l. fin. C. in quibus causis restit. in integr. necess. non est. f)

h) MAVRITIVS l. c. §. 28. p. 583. seqq.

§. XXXVIII.

Denique deficit litigans, si res in litem deducta ad alium venit possessorem, licet is successor vniuersalis deficientis litigantis ceteroquin non sit, g) atque sic et hoc in casu citatio ad resumendam litem requiritur.

g) Hanc rem infra, vbi de reassumptione litis a successore particulari facienda, pluribus sumus exequutori.

§. XXXIX.

Litis reassumptio tum demum locum habet, vbi partium litigantium quis deficit, iudex autem inter partes litigantes referri nequit: igitur nec iudice mutato litis reassumptio requiritur: h) hoc autem quo minus iudex nouus partes, vt vterius in causa progrediantur, in ius vocet, nihil impedit; quae tamen citatio cum citatione ad resumendam litem neutiquam est miscenda. i)

h) V. MARTINI Analecta Forensia ad Commentarium Forensium in ordinat. Process. iudic. Sax. Veter. ad Tit. XVII. Rubric. ad num. 11. no. 2. p. 426. seqq.

i) v. MAVRITIVS loco saepe cit. §. 16. p. 567. seqq.

A 3

§. XL.

§. XL.

Cum mutatio personae litigantis locum tantum faciat litis reassumptioni, facile patet, nec mutato iudice delegato, vt lis resumatur requiri, sine iudici intuitu officii, siue in eius personam delegatio facta sit. ^{κ)}

^{κ)} WERNHER d. de litis Reassumptione §. 19. p. 14. seqq.

§. XLI.

Deficiente litigante ad resumendam litem citandi sunt eius successores. Actor et reus litigantes sunt; alterutro igitur ex his moriente, successores eius litem suscipere tenentur.

§. XLII.

Etiam is, qui in lite quadam accessorie interuenit, litem eo in statu, quo tunc temporis est, reassumere tenetur, quia accessorie interueniens nullo proprio iure gaudet, sed ius alterutrius litigantis secum commune defendit. Et haec litis reassumptio quodammodo litis reassumptio interuenientis dici posset. ^{λ)} Sed re penitus perspecta haec reassumptio, ad illam, de qua nunc nobis sermo est, plane non pertinet; nos enim de hac tantum loquimur, vbi quis in locum deficientis litigantis litem suscipere tenetur, in illo autem quem modo tetigimus casu, nullus litigantium deficit, adeo, vt actus ille, quo accessorie interueniens liti se eo in statu, quo illum inuenit, immiscere tenetur, magis litis *assumptio* quam *reassumptio* dici mereatur. Hoc autem dubium nemini esse potest, successores, tam principaliter, quam accessorie interuenientis, (vt vocari solent) si quidem
cum

eum pendente lite deficere contigerit, litem antecessoris sui resumere teneri.

1) v. BERGERI, *Electa Disceptat Forensium ad Tit. XV. Observ.*, 1, p. 446. seqq.

§. XLIII.

Vno ex litigantibus deficiente litis reassumptio locum habet. Personae litigantes, vel ipsi in iudicio agunt, vel alii ut negotia sua curent mandare solent, quos procuratores vocamus. Quid igitur iuris sit deficiente procuratore, aut mortuo principali, procuratore adhuc inter viuos existente, nunc dispiciamus. Diversitas iurium hanc quaestionem multis implicavit difficultatibus, hinc est quod Doctores hanc quaestionem decedentes in varias abeant sententias. Ac primo quidem sunt qui credunt, procuratore post litem contestatam mortuo, a principali litem esse reassumendam. M) Ad procuratorem enim aiunt post litem contestatam dominium litis spectare, eum igitur esse personam litigantem eodem modo ut principalis, persona autem litigante deficiente, litis reassumptionem locum habere, atque sic etiam mortuo, aut alias deficiente procuratore.

M) MAVRITIVS de Citation. ad reassum. th. 55., p. 580. RICHTER To. I. Parte I. consil. 29. no. 4 p. 130. et PHILIPPI diff. de Reassumptione litis cap. 5. th. 12, no. (6)

§. XLIV.

Nec desunt tamen isti numero et auctoritate antea citatis haut impares, o) qui mortuo, aut alias mutato procuratore, litis reassumptione opus non esse, multis in medium productis

productis argumentis adfirmant. Sed ut vera fatear, ea quae ad probandam suam sententiam proferre solent, tanti mihi non videntur, ut me ad illorum numerum traducant, licet aliis longe ex rationibus quod ad rem ipsam illis non dubitem adstipulari.

o) v. CARPZOVIUM in Process. Tit. VI. artic. 4. §. 5. ibiq. citat. conf. PHILIPPI diss. de Litis Reassumptione Cap. 2. th. 9.

§. XLV.

In hos Ictorum dissensus accuratius inquirere si quis cupit, eum ante omnia constituere oportet, neminem apud Romanos alterius nomine lege agere potuisse, p) Hinc opus erat, quoties quis aliena negotia in iudicio curare vellet, ut is qui haec in se suscipiebat, dominus litis fieret; q) quod dominium litis in procuratorem per quasi contractum litis contestationis transferebatur. r) Hoc dominio litis et id efficiebatur, ut procurator mortuo principali, litem nihilominus prosequi posset. L. 23. C. de Procuratorib. Ex quibus conficitur, ut litis reassumptio, si quidem Romanis innotuisset, mortuo mandante, cuius procurator dominium litis iam nactus erat, plane apud eos cessauisset.

p) v. B. HEINECCIUM Syntagm. Antiqu. Rom. Lib. IV. Tit. X. §. 2.

q) de Dominio litis vide peculiarem dissertationem B. BOEHMERI.

r) v. B. HEINECCIUM L. c. §. 4. p. 277.

§. XLVI.

Procurator apud Romanos Dominus litis erat, hinc litem semel coeptam et per litis contestationem ad se translata, si e vita eum excedere contingeret, ad heredes transmit-

transmittebat s) suos, et hinc si qua citatione ad resumendam litem opus fuisset apud Romanos, procuratoris heredes eo mortuo, eum in finem in ius vocari debuissent. Sed hanc veterum Romanorum subtilitatem de translatione dominii litis in heredes procuratoris iam diu sustulerunt Theodosius et Valentinianus Imp. r)

s) v. Illustris BOEHMERI modo laudat. diss. de Dominio litis. cap. 2. §. 24. P. 36.

r) lege VII. C. Theodos. de Cognitor. et Procuratoribus. To. I. p. 151. edit. IACOB. GOTHOFREDI.

§. XLVII.

Ex hactenus dictis facile patet, nostris moribus litis reassumptionem non requiri mortuo procuratore. Cum enim in foris nostris effectus hi dominii litis cessent plerique, u) nostrique Procuratores in omnibus personas sustineant mandatariorum, mortuo procuratore dum principalis adhuc inter viuos est, deficere litigantem dici non potest, adeoque litis reassumptio tunc quidem locum inuenire nequit. Sin vero principalem vita fungi contingit, procuratore adhuc viuento, hic, nisi mandato in heredes directo instructus sit, litem continuare nequit, sed cum hoc in casu litigans vere deficiat, illius heredes litem reassumere tenentur.

u) Videntur quidem Dominii litis in procuratore adhuc existere quidam effectus, praesertim cum in R. L. nouiss. loco infra citando constitutum sit, vt sententiae, mortuo principali, contra procuratorem mandato in heredes directo instructum, pronuntientur. Sed quae ibidem additur constitutio; vt nempe procurator intra tres menses nomina mandantium in Cancellaria edere teneatur, quo magis congrue concipi queat sententia, satis superque docet procuratorem litis dominum moribus nostris non esse.

B

§. XLVIII.

§. XLVIII.

Ea vero quae in praecedentibus dixi in Germaniae foris vere vsu seruari, obseruare licet vel ex eo, quod in iudicio camerali, deficiente procuratore, sententia vt vocatur paritoria in mandantem feratur, sine praecedente noua citatione ad resumendam litem, v) Id quod fieri non posset, si quidem MAVRITII aliorumque Iureconsultorum supra §. XLIII. not. citator. sententia, vera videtur summo huic Imperii nostri Tribunali.

v) B. DELVDOLF in iure camerali p. 91.

§. XLIX.

Quia quae de litis reassumtionem mortuo procuratore haecenus diximus perpendit, eidem quae sit nostra sententia, in quaestione: *an abdicatio procuratoris locum faciat litis reassumtionem?* facile patebit. Nam licet summi ceteroquin Icti w) supra § XLIII. citati hanc quaestionem adfirmare non dubitent, tamen nobis, cum hoc in casu persona litigans vere non deficiat, contrarium videtur.

w) v. RICHTERVV Part. I. Consilior. Consil. 29. no. 4. To, I. p. 180. et MAVRITIVM §. 29. p. 385. qui tamen simul notat in iudicio camerali propter abdicationem procuratoris litis reassumtionem facile non desiderari, cum in hoc splendido iudicio semper alter substitutus sit procurator, altero deficiente.

§. L.

Si plures litigantes vni procuratori vt causam illorum in iudicio defendat mandauerunt, vno ex his mortuo, procurator nihilominus, litem coeptam ad finem perducere potest. l. 23. C. de Procuratoribus; id quod hodie

die cum aliter se habeat, x) mirifice torquet MAVRITIVM y) Dominium litis adhuc hodie in procuratorem transferri, ex legibus Imperii probare contendit, z) nec tamen vulneratae causae aliud inuenire potest remedium, quam illud, dum asserit dominii litis hunc effectum, vt procurator a pluribus constitutus mortuo vno causam continuari possit, hodie in foris impediri. Sed si vera fateri malumus, et hic et reliqui dominii litis in procuratorem translati effectus in foris nostris non impediuntur solum, sed et sublati sunt, ex quo et huius quaestionis deprecanda decisio est.

B 2

§. LI.

x) v. Doctores a MAVRITIO loco mox citando allegatos,

y) Saepe laudato opusculo de Citatione ad reassumendum. §. 22. p. 576.

z) cit. loc. in eos qui negant moribus nostris in procuratorem dominium litis transferri sic inuehitur. *Si Neotericorum nonnullorum scriptis fide secrete adiungi possit, qui moribus nostris, procuratores non vltra litis dominos fieri autumant, quod existimat Bächow in Treutl. vol. 1. d. 9. th. 10. vers. in camera tamen Groenwug ad l. 23. C. de Procurator. ibique allegatus Argentri, et plures cum quo consentire videntur Dni Camerales d. dub. 54. et Dn. Carpzov in Proc. h. n. 40. Sed valde veretur, ne has sententia parum solidis nitatur rationibus. Sane post conclusam causam, adeoque aliquo post litem contestatam tempore, expresse procurator dominus litis dicitur: Recess. Deput. Ae. 1600. §. Nachdem auch, ibi, contra Procurat. als Dominum litis: et in iure provinciali Württembergico diserte post litem contestatam dominus eius factus esse, dicitur Procurator. Part. I. tit. 16. §. Wer dann, quod probant DD. practici plures, vid. elegantissime et accuratissime ea de re differentiem Dn. Fauterbach disp. de Subst. Procur. cap. 3. §. 11. Vbi et Bachonii rationibus accurate satisficit. Et auctoritas dubit. Cameralis ad Effectus nonnullos dominii instantiae, qui iure veteri competeant, moribus impeditos, respexisse videntur. Vnde tamen absolute concludere nondum licet; Ergo necvltra est dominus litis: sublatis enim rei aliquid effectibus nonnullis, ea non contestam ipsa etiam tollitur. Ad haec verbosa Mauritiij dicta paucis revertere liceat. Verbum dominii litis in procuratorem translati occurrere quidem in legibus imperii nostri*

fundat.

fundamentalibus et provincialibus, rem ipsam autem in ignoratione iudiciorum nostrorum versari, quod tam diu nobis asserere licet, donec Mauritius vel alius quibus nobis aliquem saltem huius domini litis offendit effectum.

§. LI.

In locum deficientis litigantis succeditur per litis reassumptionem. Is ergo qui litem antecessoris sui suscipit, in omnibus deficienti litiganti surrogatur, atque in vniuersum eius ius in lite succedit. Ponamus igitur iniunctum esse antecessori, vt certo temporis spatio, terminum vulgo vocant, id quod in iudicio asseruit, probet, aut aliud quoddam negotium iudiciale suscipiat, tempus illud suspenditur quidem, donec is cuius hoc est, litem reassumit, hoc autem semel peracto, non omne illud tempus quod antecessori suo praesinitum erat, sed illud tantum, quod ex hoc tempore moriente antecessore residuum erat, successoris datum censetur. A)

A) v. WERNHERI saepe laudat. diff. §. 36. seqq. p. 26. seqq.

§. LII.

Is qui litem alterius reassumit, in vniuersum ius eius cuius litem reassumit, succedit, vt igitur omnia onera quae antecessori in lite incubere et ipsi subeunda sunt, ita aequum quoque est, ad eum omnia antecessoris commoda pertinere; quaecunque igitur antecessor eius, impugnare potuit, vt gesta a falso procuratore, et reliqua vitia latentia litis, eadem et successoris deducere licet. B)

B) v. WERNHER l. c. §. 47. p. 28. seqq.

§. LIII.

Succeditur per litis reassumptionem in locum deficientis litigantis, hinc si litigans primo quidem intuitu deficiere

cere videtur, re ipsa autem non mutatur, nec litis reassumptio locum habet. Et hanc ob causam opus non est, ut minor cuius nomine curator litem gessit, postquam ad legitimam aetatem peruenit, litem resumat. c)

c) CARPZOV in Process. Tit. 6. art. 4. §. 6. no. 45. p. 208.

§. LIV.

Nec si tutor pupilli qui litibus distinetur, moritur; aliusque ei in munere hoc publico succedit, ideo novus tutor, litem ut resumat necesse est, d) cum enim pupillus, non tutor litigans sit, mortuo hoc, persona litigans non deficit, quo in casu lis tantum resumenda est. Ast, respondere si quis velit, actoria a tutoribus dari, mortuo igitur tutore, qui litem procuratori mandavit, mandatum expirare. e) Notandum est, mandari litem quidem a tutore, sed nomine pupilli, dum hic igitur in vivis est, mandatum expirat minime.

d) CARPZOV l. c. no. 42.

e) WERNHER l. c. §. 23. p. 16. seq.

§. LV.

In Germania nostra dari curam bonorum absentis, de cuius vita dubitatur, tam notum est quam quod notissimum, f) quodsi igitur lite de bonis absentis mota, curator horum bonorum e vita excedit, is cui cura eorum denuo committitur, litem resumere non tenetur, cum hic litigans re vera minime deficiat, dum curatores hi non proprio, sed absentis nomine litem in iudicio suscipiant, de eo autem quod deficiat tamdiu dici non potest, quoad de eius morte adhuc non constat. Et eadem ex causa litis reassumptio non requiritur, si bonorum

B 3

absentis

absentis curator vita functus sit postquam procuratorem in lite constituit, ille enim procurator litem proprie nomine absentis domini bonorum continuat.

v) v. SCHILTERVM in Praxi iuris Roman, Exerc. XV. §. LXXI. p. 72. no. 2.

§. LVI.

Ex iisdem quae supra (§. LIII.) diximus decidenda est haec quaestio: Vxor cum marito constituerat procuratorem in lite super re dotali mota, mortua vxore res dotalis hereditatis iure deuoluta est in maritum. Quaerebatur igitur an hoc in casu litis reassumptio locum haberet? quod omnino negandum. Maritus enim constante matrimonio dominus est dotis, lege VII. §. III. de iure dotium; quamuis eius dominium sit restrictum, adeoque cum lis super re dotali constante matrimonio mouetur, ad maritum haec lis spectat, licet vxorem in ius vocauerit actor, maritus igitur litigans est, et suo iure procuratorem constituit, quod si igitur postea vxor a qua res dotalis petita est vita fungatur, maritumque relinquat rei dotalis heredem, persona litigans re ipsa non mutatur, ideoque litis reassumptio cessat g)

g) v. BERGERI Supplementa ad Electa Disceptat. forensium. P. I. ad Tit. IIX. no. 2. p. 126.

§. LVII.

Quoties litigans deficit litis reassumptio locum habet. Hinc si plures actoris reiue personam sustinent, et vel vnum ex his vita fungi contingat, eius successor ad litem reassumendam est vocandus, idemque dicendum est, licet omnes hi qui alterutrius litigantium partes sustinent, vnum procuratorem constituerint h)

h) v. MAVRITIVM saepe cit. diss. §. 17. p. 569.

§. LVIII.

§. LVIII.

Aliter vero se res habet in Syndico, qui ab vniuersitate constitutus est. Moriente enim Syndico litis reassumptio locum non habebit 1) cum mutato procuratore non sit, quod litem reassumas §. XLVII. Sin autem omnes personae aut maxima pars earum qui Syndicum constituerunt e vita excedere contingat, nec dum quidem vlla litem resumendi erit necessitas, cum vniuersitas non moriatur, lege VII. in fine. Quod cuiuscunque vniuersitatis nomine vel contra eam ag. Quamquam isti hic in diuersas partes abeant κ) In Saxonia Electorali autem haec quam nos tuemur sententia, licet contra opinionem Carpouii sit, lege publica λ) constituta est.

1) Liceat haec nobis contra WERNHERVM saepe cit. diff. §. 24. p. 17. ex iis quae supra §. XLVII. vberius deduximus, asserere.

κ) v. Istos in vtramque partem allegatos a BARTHIO Dissensu 770. p. 435. To. 3. quibus adde sententiae nostrae accedentes PHILIPPI de Reass. Lids cap. 2. th. 5. SVENDENDOERFFER ad Process. Fibigianum p. 767.

λ) in Ordinatione nempe Processuali Recognita tit. VII. §. penultim.

§. LIX.

Deficiente alterutro litigantium resumendam esse litem satis explicatum arbitror in superioribus, sequitur vt a quonam eadem resumenda sit persequar. Cum autem per litis reassumptionem in locum deficientis litigantis surrogandus sit quidam, facile patet, eum qui in ius litigantis succedit, litem quoque resumere oportere. Primo igitur heredes qui in ius omne litigantis succedunt, litem defuncti reassumere debent.

§. LX.

16 DE LITIS REASSUMPTIONE GENERATIM.

§. LX.

Heredibus praecunctis competit ut litem defuncti testatoris sui resumant; et pluribus coheredibus litis reassumptio simul incumbit, ubi tamen notandum illegitimum unius litis consortis reassumptionem non impedire, quominus de ea quae convenienter ab altera parte facta est sententiam ferat iudex. Hinc pone, coheredes per procuratores litem resumere, et unum ex his procuratoribus mandato speciali instructum non esse, cum reliqui mandato speciali gaudeant et litem convenienter resumant, eo in casu merito pronuntiabit iudex:

Dafs Bell. Anwald zur Reassumption des Processes seine Person, durch Vorlegung eines sonderbahren hierzu ertheilten Mandats, zu legitimiren (schuldig, Mithell. haben den Process zur Nothdurfft reassumiert M).

^{N)} v. MENCKEN in Tr. Synop. Proc. Sax. Diss. VIII. §. 3. et WERNHER saepe indic. Diss. §. 35. p. 25.

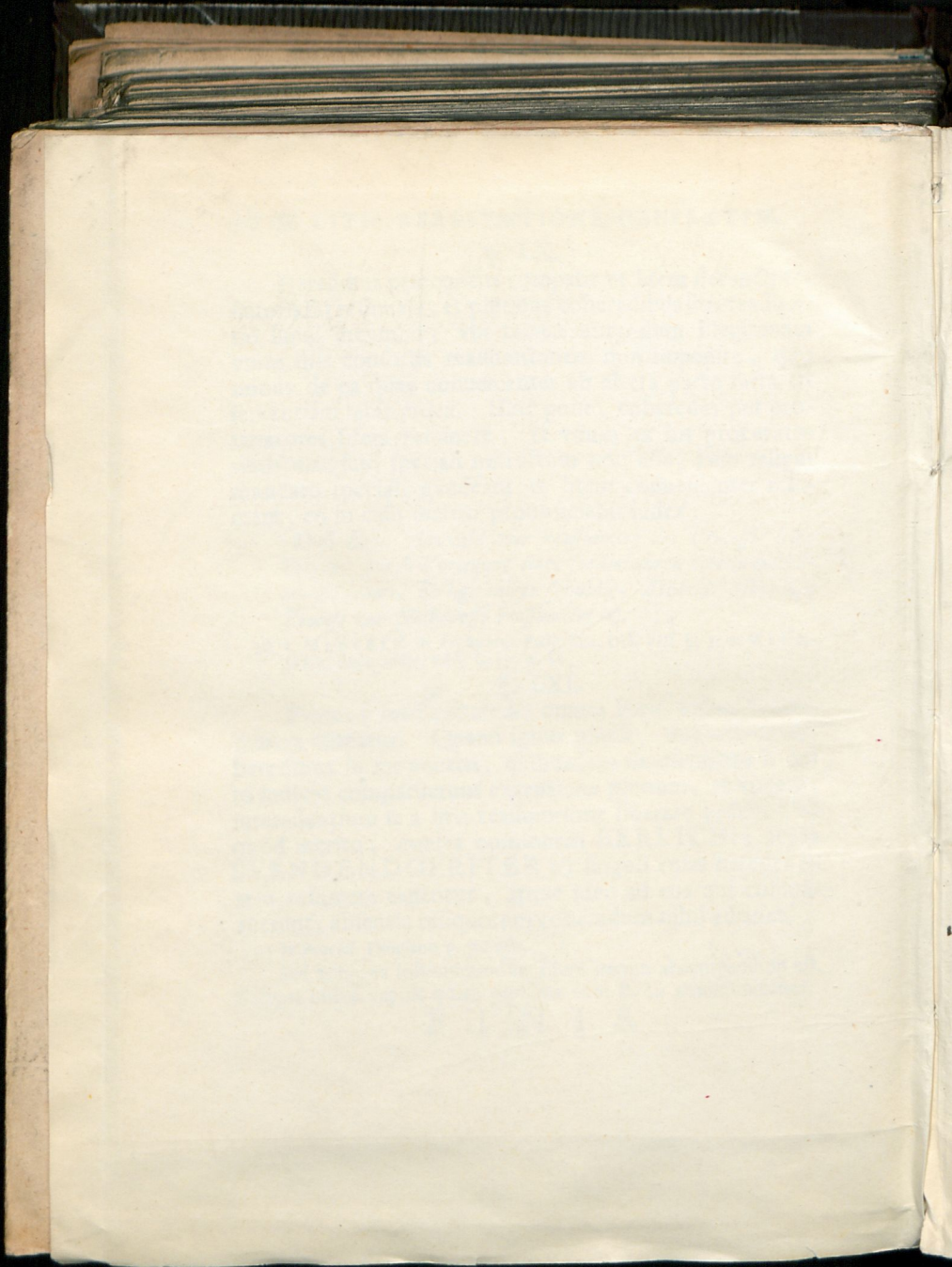
§. LXI.

Plures si sunt coheredes omnes litem defuncti resumere tenentur. Quæri igitur potest: an pluribus coheredibus in ius vocatis, quibusdam emanantibus ii qui in iudicio comparuerunt exceptione plurium, ut vocant, interessentium se a litis reassumptione liberare possint? id quod merito, contra opinionem BERLICHII negat SVENDOERFFER ^{N)} singuli enim heredes litem resumere tenentur, atque ideo ad eos qui comparuerunt, absentia reliquorum coheredum nihil adinet.

^{N)} in Process. Fibigiano p. m. 760.

Sed et hic ex instituti ratione filum iterum abruptum est. Reliqua huius capituli quam proxime cum B. L. communicaturi.

F I N I S.

Erlangen, Diss., 1743-50

ULB Halle
003 552 225

3

f

Sb.

1018

46

29

DISSERTATIO IVRIDICA
DE

TIS REASSVMTIONE
PARS II.

IN
ORDINE CIRCVLARI
SENSV ILLVSTRIS ICTORVM ORDINIS
IN

ACADEMIA ERLANGENSI
PRAESIDE

1750

ANNE ERNESTO SCHROETERO

V. D. ET P. P. ACAD. BIBLIOTHECAR.

RESPONDENTE

WILIELMO HENRICO MEYER

BOERINGA-HOHENLOICO LL. C.

D. III. OCTOBR. AO. MDCCCL.

H. L. Q. C.

HABENDA

ERLANGAE

PER IOANNIS DITERICI MICHAELIS CAMERARII

HVIS VNIVERSIT. TYPOGRAPHI.

